

ТАК ХОЧЕТЬСЯ, ЩОБ УСІМ ДІТЯМ ПОТАЛАНИЛО З БАТЬКАМИ

Кожна людина подібна планеті, це - цілий світ, більш глибокий і багатогранніший, чим може здатися комусь на перший погляд. І все найголовніше в ньому закладається в дитинстві. У листі до матері Екзюпері писав: "Світ спогадів, дитинства, нашої мови і наших ігор завжди буде мені здаватися безнадійно більш істинним, ніж будь-який інший".

Дитинство має бути прекрасним, як народження джерела, якому призначено стати великою рікою! Тільки добро народжує добро. І тому не важко уявити, що відбувається з людиною, якщо у неї відбирають дитинство? І не просто відбирають, а руйнують.

На жаль, соціальне сирітство в Україні, як і раніше, залишається однією з найбільш актуальних проблем. Серед усіх дітей-сиріт і дітей, які позбавлені турботи батьків, лише 10 відсотків - круглі сироти. Близько 90% дітей потрапляють до будинків дитини зі стаціонарів, де вони часто перебувають 4-6 місяців. Вже при народженні у кожного другого спостерігається якась патологія, більше половини з них народжується недоношеними. Спеціальними дослідженнями доведено, що лише у кожній третій дитині немає відхилень у фізичному розвитку.

19 травня 2009 року була заснована Всеукраїнська асоціація "Моя сім'я", місія якої - зупинити зростання соціального сирітства в Україні, забезпечуючи всім без винятку дітям право на життя в сім'ї, що любить їх, право

на освіту і всебічний розвиток, право на повноцінну участь у житті суспільства.

На кінець 2010 року в Україні функціонувало 3195 прийомних сімей, у яких виховувалося 5451 дитина, а в 535 дитячих будинках сімейного типу - 3573 дитини. Під опікою у 2010 році перебувало 63057 дітей. За даними уряду, 2010 року українцями було усиновлено 2247 дітей, правда, на 100 менше, ніж 2009 року. У той же час кількість сімей без дітей в Україні зростає: якщо у 1991 році їх нараховувалося 55,8%, то 2010-го - вже 62,2%. Про це свідчать дані, опубліковані Державним комітетом статистики.

А тепер про історію свята. Генеральна Асамблея ООН ще 1954 року порекомендувала заснувати Всесвітній день дитини, який, до речі, відзначають 129 країн, і присвятити його діяльності, направлений на забезпечення благополуччя дітей усього світу. В офіційних документах ООН він датується 20-м листопада. Саме цього дня 1959 року була прийнята Декларація прав дитини, а 1989 року - Конвенція прав дитини.

Дитячий фонд ООН активно займається питаннями, що стосуються дитячого здоров'я. Особливий акцент робиться на дітей, що хворіють на СНІД, щоб забезпечити їм гідне життя. Різні фірми та організації проводять у Всесвітній день дитини добродійні акції. Наприклад, компанія Мак Дональдс частину доходу цього дня віддає в дитячі фонди, лікарні, дитячі будинки.

Підготувала Тетяна НОВІКОВА.

ЗНАЙ НАШИХ!

21-23 жовтня до Луцька для участі у традиційному конкурсі молодих виконавців-бандуристів з'їхалося понад сто п'ятдесят учасників з усієї України. Ніхто не подивувався приїзду білорусів та росіян, але коли до виступу запросили учасника з японським корінням, гості, журі та глядачі зрозуміли, що бандурне виконавське мистецтво на Волині втратило свої традиційні кордони і міжнародний рівень для нас став реальністю.

Як і кожен конкурс, «Волинський кобзарик» не став виключенням. Тут були і суперечки, і сльози, і захват, і ейфорія від перемог. Та головним стало, як стверджує засновник конкурсу, голова правління Волинського обласного осередку Національної спілки кобзарів України, заслужений працівник культури України Валентина Пилипчук, власне свято, яке запам'яталося високим рівнем майстерності учасників, настроєм та професійністю.

Бандурне мистецтво в останні роки не тільки почало набувати широкої популярності в нашій державі, воно ніби виходить з незаслуженого «підпілля». Свідченням цього став виступ у Луцьку «Шпильястих кобзарів» - хлопців, які підкорили глядачів шоу «Україна має талант - другий сезон» та «Минута слави». До речі, мало хто сьогодні пригадує виступ у півфіналі шоу «Україна має талант - перший сезон» бандуриста, який виконував власну обробку відомого твору Стінга... А він - з Волині!

А ви думали, що кобзарі-перебенди це символ Запоріжжя чи Подніпровщини? Аж ні! Наш край має ким гордитися й у цьому мистецтві. Не дивно, що конкурс «Волинський кобзарик» вже вп'яте за останні десять років (з 2001 року) збирає поціновувачів та професіоналів саме у Луцьку.

Читачам нашого часопису теж є чим гордитися. Цього року

МІЖНАРОДНИЙ КОНКУРС «ВОЛИНСЬКИЙ КОБЗАРИК»: КІВЕРЧАНИ ЗАДНІХ НЕ ПАСУТЬ!

ківерчани не пасли задніх... Великою несподіванкою стала перемога в конкурсі учениці 8-го класу Звірівської ЗОШ І-ІІ ступеня Олеси Гуменюк. Олеся лише три місяці займається грою на бандурі, беручи уроки у своєї вчительки музики, викладача звірівської школи та концертмейстера капели бандуристів Волинського державного училища культури та мистецтв ім. Ігоря Стравінського Марини Приходько. Проте вже сьогодні вона є дипломантом цього конкурсу. Але зайняте четверте місце у своїй віковій категорії вважає лише авансом і планує наполегливо працювати в майбутньому.

Олеся ГУМЕНЮК, дипломант конкурсу:

- Я страшенно боялася виходити на сцену такого рівня... Руки трусилися, але вважаю, що заспівала і заграла я «чисто». За жеребом я була двадцять другою в своїй категорії (вокалісти-бандуристи) - майже на самкінець конкурсу. А перед нашою категорією було ще понад двадцять учасників-інструменталістів... Всі не перший рік грають і співають, але я не злякалася...

Оксана ГУМЕНЮК, мама дипломантки, завідувачка дитячої навчальної дошкільної установи с. Звірів:

- Думаю, що я хвилювалась ще більше за доньку. Я, як педагог, розуміла, що рівень учасників-конкурсантів визначається в першу чергу досвідом, майстерністю, настроєм. У журі були

професори, викладачі консерваторії і тут - ми... учні звичайної сільської загальноосвітньої школи... Олеся, напевно, ще не була підготовлена настільки,

щоб претендувати на перші місця в конкурсі такого рівня, проте мене здивувала її рішучість і спокій, мабуть велику роль у її впевненості зіграла вчителька Марина Іванівна, я б так, навіть як мама, не змогла налаштувати свою дитину.

Марина ПРИХОДЬКО, вчитель музичного мистецтва Звірівської ЗОШ:

- Насправді, я з перших років існування конкурсу «Волинський кобзарик» стежу за його розвитком, за рівнем учасників, за географією представництва... Якось завжди хотілося спробувати «свої» сили як тренера та керівника. І ось їх оправдала Олеся Гуменюк. Ми не тільки не сподівалися, але й не мріяли отримати звання дипломанта... Для нас головним було взяти участь і показати, що навіть вихованці загальноосвітньої школи можуть конкурувати з учнями музичних шкіл та шкіл мистецтв. На сьогодні в Звірівській ЗОШ вже виявили бажання займатися бандурним мистецтвом восьмеро дівчаток. На жаль, інструменти дістати неможливо. Доводиться позичати, брати в оренду, возити з Луцька. Хочу подякувати за розуміння і підтримку батькам гуртківців. За їхньої підтримки ми працюємо і навчаємось, готуємось до виступів... і перемогаємо!

Розмовляла Надія ХИТКА.

ТРАДИЦІЇ

ТИЖДЕНЬ ВИШИВАНКИ

Як важливо з дитячих літ пам'ятати: «Традиції - то серце народу, живуть традиції - живе народ». В Цуманській загальноосвітній школі пройшов «Тиждень вишиванки».

Перед учнями школи було поставлене завдання: вишиванка - замість шкільної форми. Діти з великим задоволенням представляли свої родинні роботи на виставках з бісеру та вишивок «З бабусиною скрині».

Учасники фольклорного свята «Дожинки», які побували в м. Отинь Республіки Польща, запросили вчителів та учнів на святковий концерт, де майстерність демонстрували хореографічні колективи «Полісяночка» (художній керівник Оксана Яснеревич) і «Барви»

(художній керівник Лариса Януль). Кульмінацією тижневих заходів стала урочиста посвята в козацата учнів других класів, для яких, власне, і спрямовані були всі зусилля щодо організації свята, адже наші маленькі учні лише розпочинають вивчати історію Української держави. Веселі козацькі забави додали святу жвавості та забезпечили хороший настрій. Майбутніх козаків отаман покривав шапкою, тричі з кожним цілувався, наслідуючи цей стародавній звичай від предків. Закінчилось свято чагуванням всіх смачною кашею.

Оксана ЯСНЕРЕВИЧ, педагог-організатор Цуманської ЗОШ І-ІІІ ст.

ВІТАЄМО

29 листопада святкуватиме 56-й День народження

Павлина Петрівна БОРТНИК.

Наша дорога іменинниця прожила важке, неспокійне, в постійних клопотах і переживаннях життя. На її долю випало чимало випробувань, адже довелося замінити матір чотирьом племінникам, які рано осиротіли, водночас виховуючи шестеро власних дітей. Тож у цей святковий для великої і дружної родини день люблячі племінники з Луцька - Світлана з донечкою Тетянкою, Катерина, Ярослав, Тетяна з сім'ями щиро вітають іменинницю та зичать міцного здоров'я, Господньої ласки. Нехай доля буде щедрою на щастя та успіх і хай ніколи не згасне у Вашій душі надія, а в серці - добро.

Нехай дарують радість Вам літа,
Душа сто літ хай буде молодою.
Хай Вам рясні колосяться жита,
Джерела б'ють цілющою водою.
Хай серце не знає плачів і розлук,
Хай радість приносять Вам діти й онуки.
Бажаєм прожити у силі й здоров'ї
Ще многі літа, щасливої долі!

28 листопада відзначатиме 10-річчя юна, чарівна ківерчанка, любя донечка та сестричка

Тетяна КОЛМОГОРЦЕВА.

Щиро вітаємо і бажаємо: успіхів у навчанні, надійних друзів і здійснення усіх мрій, рости здоровою, веселою і життєрадісною.

Усе найкраще, що є в світі,
Належить, доню, хай Тобі:
Пісні, усмішки, сонце, квіти
Й безмежна радість у житті.
У всьому успіхів багато,
Безцінних почуттів, тепла!
Хай кожен день буде, як свято,
Й чарує всіх Твоя краса!
З любов'ю - мама, тато і братик Ілля.

29 листопада відзначає золотий ювілей

Катерина Олександрівна НІЩА.

Нехай душа у Вас ніколи не старіє,
На білій скатертині
будуть хліб і сіль,
Своїм теплом Вас
завжди сонце гріє,
Слова подяки линуть з відусіль.
В житті нехай все буде, що потрібно,
Без чого не складається життя,
Любов, здоров'я, щастя, дружба
Та вічна нестаріюча душа.
Сміється більше і менше сумуйте,
Щораз багатійте, ще краще газдуйте,
Хай думи ніколи спочинку не знають,
Хай легко, мов крила, влучат пригортають.
Хай серце ще довго тріпоче у грудях,
Живіть до ста років на поміч всім людям.
Здоров'я міцного Вам зичимо щиро,
Ласки - від Бога, від людей - добра
На многі і щасливі літа.

З повагою і найкращими побажаннями - син Василь, невістка Ірина, внук Дмитрик і свати ДЕРЛЮКИ.

1 грудня відзначатиме 40-річчя найкраща матуся, дружина, донька Оксана Василівна ЯСНЕРЕВИЧ.

Бажаємо і надати залишатися такою енергійною і доброзичливою людиною щедрої душі. Нехай у Твоєму серці завжди горить любов, а те добро, що робиш людям, з кожним днем віддається теплом.

Зичимо щастя, якого завжди не вистачає, здоров'я, яким ми часто нехтуємо, бачити веселе у гіркому, радіти тому, що є, і не шкодувати за тим, що минуло.

Родинного Тобі затишку, довголіття, сонця в душі. Хай зозулі літ не пошкодують, а ті літа приносять лиш добро.

З любов'ю - донька Софія, чоловік Микола, мама Надія Федорівна, батько Василь Якович.